Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 9. 2012, sp. zn. 11 Tcu 137/2012, ECLI:CZ:NS:2012:11.TCU.137.2012.1

Číslo: 1/2013

Právní věta:

Ustanovení § 4 odst. 4 zák. č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zák. č. 357/2011 Sb., podle něhož Nejvyšší soud z podnětu soudu, který podle § 452 tr. ř. rozhodl o uznání rozhodnutí soudu jiného než členského státu Evropské unie, následně zruší své předchozí rozhodnutí o zaznamenání údajů o tomto odsouzení občana České republiky cizozemským soudem do evidence Rejstříku trestů, se analogicky použije i v případech, kdy Nejvyšší soud před účinností zák. č. 357/2011 Sb., tj. před 27. 4. 2012, podle tehdy platného ustanovení § 4 odst. 2 zákona o Rejstříku trestů rozhodl o zaznamenání údajů o odsouzení českého státního občana soudem jiného členského státu Evropské unie.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 21.09.2012

Spisová značka: 11 Tcu 137/2012

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Účinky rozsudku cizího státu

Předpisy: § 4 odst. 4 předpisu č. 269/1994Sb.
§ 452 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud podle analogie § 4 odst. 4 zák. č. 269/1994 Sb., ve znění zákona č. 357/2011 Sb., rozhodl o zrušení usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. 11 Tcu 22/2011, ohledně obviněného M. F.

Z o d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Soudu v Nykøbingu Falster, Dánské království, ze dne 2. 12 2009, sp. zn. 1-3965/2009, byl M. F. uznán vinným pokusem trestného činu nedovoleného dovozu střelné zbraně a trestným činem nedovoleného držení, dovozu a prodeje omamné látky nebo prekursoru podle § 191 odst. 1 bod 1 a 2, odst. 2, § 21, § 3, § 192a odst. 1 trestního zákona Dánského království, § 2a a § 3 zákona o euforických látkách Dánského království, a § 27 odst. 1, § 2 strana 3, listina A č. 1 vyhlášky o

euforických látkách Dánského království, a byl mu za to uložen trest odnětí svobody v trvání devíti let; současně byl odsouzenému uložen trest propadnutí finanční částky ve výši 10 000 DKK a trest vyhoštění na doživotí.

Nejvyšší soud České republiky k návrhu Ministerstva spravedlnosti České republiky na zaznamenání údajů o odsouzení M. F. výše označeným rozsudkem dánského soudu do evidence Rejstříku trestů rozhodl podle tehdy platného ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů (dále též jen „zákon“) usnesením ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. 11 Tcu 22/2011, tak, že se údaje o tomto odsouzení M. F. výše uvedeným rozsudkem zaznamenají do evidence Rejstříku trestů.

Dne 31. 8. 2012 pod sp. zn. 67 T 22/2011 podal Krajský soud v Ostravě podle § 4 odst. 4 zákona Nejvyššímu soudu podnět ke zrušení výše uvedeného usnesení Nejvyššího soudu České republiky, jímž bylo rozhodnuto o zaznamenání údajů o cizozemském odsouzení M. F. do evidence Rejstříku trestů, neboť ve věci tohoto odsouzeného bylo rozhodnuto, že se předmětné cizozemské rozhodnutí uznává na území České republiky.

Nejvyšší soud České republiky věc přezkoumal a shledal, že jsou splněny zákonné podmínky pro zrušení usnesení, jímž Nejvyšší soud rozhodl o zaznamenání údajů o cizozemském odsouzení M. F. do evidence Rejstříku trestů.

Podle § 4 odst. 2 zákona (ve znění účinném do 26. 4. 2012) platilo, že Nejvyšší soud na návrh Ministerstva spravedlnosti mohl rozhodnout o zaznamenání údajů o odsouzení občana České republiky kterýmkoli cizozemským soudem, jestliže se týkalo činu, který byl trestným i podle právního řádu České republiky, a zápis do evidence byl odůvodněn závažností činu a druhu trestu, který za něj byl uložen.

Podle § 4 odst. 2 zákona (ve znění zákona č. 357/2011 Sb.) může Nejvyšší soud České republiky s účinností od 27. 4. 2012 na návrh Ministerstva spravedlnosti České republiky rozhodnout, že se do evidence Rejstříku trestů zaznamenají údaje o odsouzení občana České republiky soudem jiného než členského státu Evropské unie, jestliže se týká činu, který je trestným i podle právního řádu České republiky a zápis do evidence je odůvodněn závažností činu a druhem trestu, který za něj byl uložen. Pokud Nejvyšší soud rozhodne o zaznamenání údajů o odsouzení do evidence Rejstříku trestů, hledí se na takové odsouzení cizozemským soudem jako na odsouzení soudem České republiky (§ 4 odst. 5 zákona).

Podle § 4 odst. 4 zákona (ve znění zákona č. 357/2011 Sb.) platí, že pokud byly do Rejstříku trestů zaznamenány údaje o jiném odsouzení občana České republiky cizozemským soudem podle § 4 odst. 2 nebo 3 zákona a soud příslušný podle zvláštního právního předpisu (§ 452 tr. ř.) následně rozhodne o uznání takového rozhodnutí cizozemského soudu, Nejvyšší soud z podnětu tohoto soudu zruší své předchozí rozhodnutí o zaznamenání údajů o tomto odsouzení. Rejstřík trestů v takovém případě eviduje pouze rozhodnutí o uznání podle § 4 odst. 1 zákona.

I když se současná úprava ustanovení § 4 odst. 4 zákona o Rejstříku trestů nevztahuje na odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie (srov. § 4 odst. 2, 3 tohoto zákona) a v předmětné věci jde o odsouzení soudem Dánského království (tedy členského státu Evropské unie), tak při absenci přechodného ustanovení ve shora uvedeném zákonu č. 357/2011 Sb. ve vztahu k těm cizozemským rozhodnutím, o jejichž zaznamenání do evidence Rejstříku trestů rozhodl Nejvyšší soud do 26. 4. 2012 podle tehdy platného ustanovení § 4 odst. 2 zákona, je namístě postup podle analogie § 4 odst. 4 zákona o Rejstříku trestů.

Z podaného návrhu a z obsahu připojeného spisového materiálu vyplývá, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 1. 2012, sp. zn. 67 T 22/2011-75, ve spojení s usnesením Vrchního soudu

v Olomouci ze dne 24. 7. 2012, sp. zn. 2 To 80/2012-101, bylo rozhodnuto, že se podle § 452 odst. 2 tr. ř. na území České republiky uznává pravomocný rozsudek Soudu v Nykøbingu Falster, Dánské království, ze dne 2. 12. 2009, sp. zn. 1-3965/2009, kterým byl M. F. uznán vinným pokusem trestného činu nedovoleného dovozu střelné zbraně a trestným činem nedovoleného držení, dovozu a prodeje omamné látky nebo prekursoru podle § 191 odst. 1 bod 1 a 2, odst. 2, § 21, § 3, § 192a odst. 1 trestního zákona Dánského království, § 2a a § 3 zákona o euforických látkách Dánského království, a § 27 odst. 1, § 2 strana 3, listina A č. 1 vyhlášky o euforických látkách Dánského království, a byl mu za to uložen trest odnětí svobody v trvání devíti let a trest vyhoštění z Dánského království na doživotí. Podle § 451 odst. 3 tr. ř. bylo rozhodnuto, že bude pokračováno ve výkonu uloženého trestu, jehož konec je stanoven na 9. 11. 2017, bez jeho přeměny.

Citovaným rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě, ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci, tedy byl výše uvedený rozsudek Soudu v Nykøbingu Falster, Dánské království, uznán na území České republiky.

Lze tedy dovodit, že v posuzované věci jsou splněny podmínky pro analogický postup Nejvyššího soudu České republiky předpokládaný ustanovením § 4 odst. 4 zákona. Z uvedených důvodů proto Nejvyšší soud České republiky zrušil své usnesení ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. 11 Tcu 22/2011-12, ohledně zaznamenání údajů o cizozemském odsouzení M. F. do evidence Rejstříku trestů.

Na základě tohoto rozhodnutí pak v opisech a výpisech z evidence Rejstříku trestů nelze u M. F. vykazovat původně zaznamenané odsouzení cizozemským soudem, neboť Rejstřík trestů v takovém případě eviduje pouze rozhodnutí o uznání podle § 4 odst. 1 zákona.